

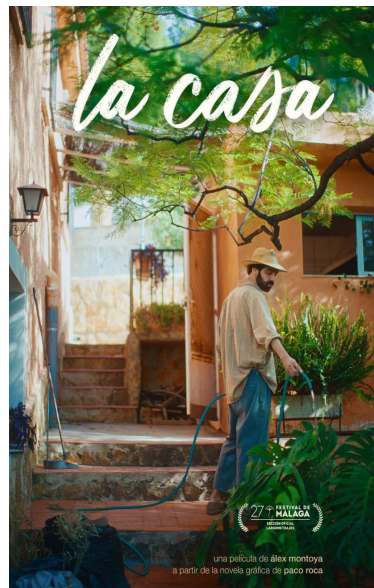
L'emoció de les coses

A medida que envejezco siento que el único tema de la literatura - y probablemente de todo lo demás - es el paso del tiempo. (Fernando Marías)

Una vegada, passejant per una població empordanesa dedicada a la venda massiva de ceràmica, la meva mare em va ensenyar una d'aquelles rajoles que es penjaven al marc de la porta d'entrada de casa. S'hi podia llegir una cosa semblant a això: "Als 5 anys el pare ho sap tot, als 10 anys el pare ho sap quasi tot, als 15 anys el pare no sap res, als 25 anys demanaré consell al pare, als 40 anys qui tingués pare". Em vaig mirar la mare amb cara d'incredulitat, jo començava l'adolescència i estava bastant d'acord amb el que llegia. El que no sabia en aquell moment és que la premonició es compliria.

La mort del pare és un d'aquells fets que a la majoria d'homes ens impacta. A Paco Roca, el magnífic dibuixant de còmics que ens va fascinar amb *Arrugas* (2008), també, i per això va decidir fer un relat sobre el seu pare i les conseqüències de la seva mort. A partir d'un fet concret, la venda de la casa d'estiu de la família, en Paco Roca relata la relació dels tres fills, dos nois i una noia, amb el pare, un home discret, treballador, que estimava i tenia cura d'aquella casa com si fos un membre més de la família.

Tal com va passar amb *Arrugas*, *La casa* s'ha convertit en pel·lícula. La diferència és que, en aquest cas, s'ha decidit prescindir del dibuix i fer una versió amb personatges de carn i os. Dirigeix Alex Montoya i ell mateix signa el guió juntament amb Joana M. Ortuea. La història és pràcticament la mateixa, no els ha calgut fer story board, ja que han seguit molts dels plans com si estiguéssim mirant les vinyetes del còmic. Amb això i intercalant moments pausats i emotius amb l'estrès propi de la ràbia, la culpa i els retrets, han aconseguit donar el ritme necessari a tot plegat. L'encert del càsting és fonamental per donar credibilitat als personatges. David Verdaguer, Óscar de la Fuente i Lorena López, en el paper dels tres fills, tenen la capacitat de mostrar les complicitats, les disputes i els temes amagats només amb els gestos i les mirades.

LA CASA

Espanya, 2024

Direcció: Álex Montoya

Guió: Álex Montoya, Joana M. Ortuea

Intèrprets: David Verdaguer, Óscar de la Fuente, Luis Callejo, Olivia Molina

Durada: 83 min

Gènere: comèdia dramàtica

Idioma: castellà

Data d'estrena:

23/08/2024

La casa explica el poder dels records que anem acumulant, tant físicament com emocional, la importància dels objectes, capaços de despertar emocions diferents en cada membre de la família, i com això pot provocar disputes sobre què fer-ne.

Als humans ens costa deixar anar. Al llarg de la vida anem acumulant objectes, tan vinculats als sentiments que quan ens veiem obligats a desprendre'ns-en ens generen tota mena de contradiccions i conflictes interns. Objectes als quals hem donat més poder del que tenen, que ens recorden el pas del temps. Objectes que ens fan mirar enrere per trobar-hi aquelles paraules que no vam dir, aquelles abraçades que no vam fer i tot allò que hauria pogut ser. Quan ens embriaga la nostàlgia només cal recordar que és molt perillosa.

**Jep
Cinema Truffaut**